

Arrest

nr. 145 148 van 8 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 27 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine. U verklaart dat u uw hele leven in de stad Maevka, nabij Donetsk, hebt gewoond. De laatste jaren van uw verblijf in Oekraïne had een registratieadres in de stad Kelmetnsi in de provincie Chernovtsi in het westen van Oekraïne, waar ook uw moeder, zus en dochter wonen.

In 2002 kwam u als toerist naar België. U leerde hier een man kennen en verkoos om hier te blijven wonen. Van 2002 tot 2015 verbleef u illegaal in België. Op 2 februari 2015 werd u opgepakt en opgesloten in het Centrum voor Illegalen in Brugge. Op 9 maart 2015 diende u een eerste asielaanvraag in. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u niet naar Oekraïne kunt terugkeren omdat u daar niets heeft om naar terug te keren: u heeft geen contact meer met uw familie, vreest er geen werk te vinden en vreest gemobiliseerd te worden voor het leger in het kader van gewapende strijd

tussen de Oekraïense autoriteiten en de door Rusland ondersteunde separatisten in het oosten van het land.

Deze aanvraag werd door het CGVS afgewezen met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 27/03/2015. U tekende hiertegen geen beroep aan.

Vanuit het gesloten centrum voor illegalen te Brugge diende u op 03/04/2015 een tweede asielaanvraag in. Hiervoor baseert u zich nog steeds op de eerder aangehaalde motieven. U verwijst nogmaals naar uw langdurige verblijf in België en uw relatie met BAKALLI Mentor, uw mogelijke oproeping door het leger en uw onwil om mensen te doden, en een algemene vrees voor uw leven en fysieke integriteit.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielmotieven.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er in het kader van uw vorige asielaanvraag door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omdat een aantal van de door u aangehaalde asielmotieven ongegrond werd bevonden en de geloofwaardigheid van andere door u aangehaalde asielmotieven op wezenlijke wijze ondermijnd werd waardoor deze feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd [zo werd uw vrees om te worden gemobiliseerd in het Oekraïense leger waarna u zou worden ingezet in het conflict in Oekraïne ongegrond beschouwd, aangezien op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het momenteel én in de toekomst quasi uitgesloten is dat u, als vrouw van 49 die sinds begin jaren 90 enkel nog als marktkraamster had gewerkt (CGVS 1e AA, p. 4, 7-8), gemobiliseerd zou worden in het leger. Verder werd uw vrees om in geval van terugkeer naar Oekraïne beroofd of vermoord te kunnen worden door medeburgers volstrekt onaannemelijk bevonden aangezien het hier een blote bewering betrof die u op geen enkele manier kon onderbouwen. Voorts werd aangaande uw bewering dat u niet naar Oekraïne zou kunnen terugkeren omdat u daar 'niemand meer hebt', omdat u daar geen bezittingen zou hebben en omdat u daar geen werk zou kunnen vinden, geoordeeld dat dit geen gegronde asielmotieven zijn aangezien er op basis van uw verklaringen vanuit gegaan kon worden dat u in uw land wel in uw eigen levensonderhoud kan voorzien. Aangaande uw bewering dat u in Oekraïne moeilijk werk zou kunnen vinden, werd geoordeeld dat de moeilijkheid om werk te vinden niet het gevolg zou zijn van intentionele discriminatie of vervolging. Ten slotte werd geoordeeld dat u, die verklaarde afkomstig te zijn uit het oosten van Oekraïne, zich in geval van terugkeer in de westelijk gelegen provincie Chernovtsi kon vestigen. Uw verklaringen dat u nooit in de provincie Chernovtsi hebt gewoond, werden op basis van uw eerdere verklaringen alsook de door u voorgelegde documenten ongeloofwaardig beschouwd]. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg blijft de eerdere beoordeling van het CGVS vooralsnog overeind. Aangezien u in het kader van onderhavige asielaanvraag volhardt in de vluchtmotieven waarvan een aantal als ongegrond en andere als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u gegevens of elementen aanbrengt die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name uw vrees voor inlijving in het Oekraïense leger, uw algemene angst om beroofd of verkracht te worden door de plaatselijke Oekraïense bevolking en uw gebrek aan banden met uw land van herkomst (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, rubrieken 1, 5.1 en 6).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 27 maart 2015, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen probleem van non-refoulement in uw hoofde bestaat, aangezien u in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM heeft aangehaald.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.*

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de materiële motiveringsplicht *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

"De bestreden beslissing overweegt ten onrechte dat het voor verzoekster quasi uitgesloten is dat zij zou gemobiliseerd zou kunnen worden.

Uit de Oekraïense wetgeving blijkt dat vrouwen tot 50 jaar kunnen worden opgeroepen voor de militaire dienstplicht.

In tegenstelling tot wat de Commissaris-Generaal voorhoudt, is het derhalve geenszins uit te sluiten dat verzoekster zou worden opgeroepen voor de vervulling van haar militaire dienstplicht.

De fysieke conditie van verzoekster is goed, en het feit dat verzoekster gedurende jaren marktkraamster is geweest, kan geenszins als contra-indicatie worden beschouwd voor een eventuele oproeping in het kader van de militaire dienstplicht.

Een risico op een schending van art. 3 EVRM wordt door verzoekster derhalve wel aannemelijk gemaakt.

Het onder stuk 2 gevoegde artikel spreekt over 2 nakende campagnes, één in april en één in juni, hetgeen de waarschijnlijkheid van een eventuele oproeping enkel maar bevestigt."

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een artikel van "TASS Russian News Agency" van 13 januari 2015 (stuk 3).

2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.1. Verzoekster voert aan dat zij weldegelijk zal worden opgeroepen om haar militaire dienstplicht te vervullen ingeval van terugkeer naar Oekraïne. Zij verliest evenwel uit het oog dat de commissaris-generaal in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag bij beslissing van 27 maart 2015 besliste tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij diende tegen deze beslissing geen beroep in, zodat deze beslissing definitief is geworden. Verzoekster kan mits onderhavig verzoekschrift geen beroep instellen tegen voormelde beslissing van 27 maart 2015.

Waar verzoekster een artikel bijbrengt waaruit moet blijken dat de Oekraïense autoriteiten haar zouden verplichten tot het vervullen van haar dienstplicht, dient erop gewezen dat de informatie waarop verweerder zich baseerde (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), steunt op meerdere objectieve bronnen, die niet kunnen weerlegd worden door louter één artikel van een Russisch nieuwsagentschap bij te brengen (verzoekschrift, stuk 3).

Gelet op het voorgaande stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er in het kader van uw vorige asielaanvraag door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omdat een aantal van de door u aangehaalde asielmotieven ongegrond werd bevonden en de geloofwaardigheid van andere door u aangehaalde asielmotieven op wezenlijke wijze ondermijnd werd waardoor deze feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd [zo werd uw vrees om te worden gemobiliseerd in het Oekraïense leger waarna u zou worden ingezet in het conflict in Oekraïne ongegrond beschouwd, aangezien op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het momenteel én in de toekomst quasi uitgesloten is dat u, als vrouw van 49 die sinds begin jaren 90 enkel nog als marktkraamster had gewerkt (CGVS 1e AA, p. 4, 7-8), gemobiliseerd zou worden in het leger. Verder werd uw vrees om in geval van terugkeer naar Oekraïne beroofd of vermoord te kunnen worden door medeburgers volstrekt onaannemelijk bevonden aangezien het hier een blote bewering betrof die u op geen enkele manier kon onderbouwen.

Voorts werd aangaande uw bewering dat u niet naar Oekraïne zou kunnen terugkeren omdat u daar 'niemand meer hebt', omdat u daar geen bezittingen zou hebben en omdat u daar geen werk zou kunnen vinden, geoordeeld dat dit geen gegronde asielmotieven zijn aangezien er op basis van uw verklaringen vanuit gegaan kon worden dat u in uw land wel in uw eigen levensonderhoud kan voorzien. Aangaande uw bewering dat u in Oekraïne moeilijk werk zou kunnen vinden, werd geoordeeld dat de moeilijkheid om werk te vinden niet het gevolg zou zijn van intentionele discriminatie of vervolging. Ten slotte werd geoordeeld dat u, die verklaarde afkomstig te zijn uit het oosten van Oekraïne, zich in geval van terugkeer in de westelijk gelegen provincie Chernovtsi kon vestigen. Uw verklaringen dat u nooit in de provincie Chernovtsi hebt gewoond, werden op basis van uw eerdere verklaringen alsook de door u voorgelegde documenten ongeloofwaardig beschouwd]. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg blijft de eerdere beoordeling van het CGVS vooralsnog overeind. Aangezien u in het kader van onderhavige asielaanvraag volhardt in de vluchtmotieven waarvan een aantal als ongegrond en andere als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u gegevens of elementen aanbrengt die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name uw vrees voor inlijving in het Oekraïense leger, uw algemene angst om beroofd of verkracht te worden door de plaatselijke Oekraïense bevolking en uw gebrek aan banden met uw land van herkomst (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, rubrieken 1, 5.1 en 6).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 27 maart 2015, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen probleem van non-refoulement in uw hoofdte bestaat, aangezien u in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM heeft aangehaald.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

W. MULS